ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1978

Vyhlásené: 10.03.1978 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

24

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 31. januára 1978

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 19. júna 1975 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Bruseli 2. decembra 1977.

Podľa svojho článku 29 Zmluva nadobudla platnosť 17. decembrom 1977.

Český preklad Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister: Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA
medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku
Prezident Československej socialistickej republiky a Jeho Veličenstvo belgický kráľ, prajúc si vylúčiť dvojaké zdanenie a zabrániť daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku, sa dohodli uzavrieť zmluvu a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov:
prezident Československej socialistickej republiky
Jeho Excelenciu pána
Ing. Bohuslava CHŇOUPKA,
ministra zahraničných vecí
Československej socialistickej republiky,
Jeho Veličenstvo belgický kráľ
Jeho Excelenciu pána
R. VAN ELSLANDEHO,
ministra zahraničných vecí a spolupráce na rozvoji Belgického kráľovstva,
ktorí vymenivši si svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v správnej a náležitej forme, sa dohodli na týchto ustanoveniach:
KAPITOLA I
ROZSAH POUŽITIA ZMLUVY
Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje
Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.
Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje
1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov a jeho územných korporácií, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú dane vyberané z celkového príjmu, zo všetkého majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku, včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, dane z objemu miezd platenej podnikmi a dane z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú najmä:
A. pokiaľ ide o Belgicko:
a) daň fyzických osôb,
b) daň spoločností,
c) daň právnických osôb,
d) daň cudzozemcov,
včítane preddavkov, prirážok vyberaných k týmto daniam a preddavkom a obecných prirážok vyberaných k dani fyzických osôb
(ďalej nazývané „belgická daň“);
B. pokiaľ ide o Československo:
a) odvod zo zisku,
b) daň zo zisku,
c) daň zo mzdy,
d) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
e) poľnohospodárska daň,
f) daň z príjmov obyvateľstva,
g) domová daň,
h) odvod z majetku,
i) daň z objemu miezd,
včítane akejkoľvek zrážky pri prameni, akéhokoľvek preddavku alebo akejkoľvek platby vopred, ktoré sa týkajú uvedených daní,
(ďalej nazývané „československá daň“).
4. Ustanovenia tejto Zmluvy upravujúce zdanenie ziskov podnikov sa analogicky použijú na československú daň z objemu miezd.
5. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na budúce dane totožnej alebo obdobnej povahy, ktoré sa pripoja k súčasným daniam alebo ktoré ich nahradia. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať zmeny, ktoré sa uskutočnia v ich príslušných daňových zákonoch.

KAPITOLA II
DEFINÍCIE
Článok 3
Všeobecné definície
1. V zmysle tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
a)
- výraz „Belgicko“ označuje Belgické kráľovstvo; použitý v zemepisnom zmysle označuje aj pásma umiestnené mimo belgických teritoriálnych vôd, na ktorých Belgicko môže v súlade s medzinárodným právom vykonávať práva vzťahujúce sa na morské dno, na podzemie nachádzajúce sa pod morským dnom a na ich prírodné zdroje;
- výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;
b) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Belgicko alebo Československo;
c) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti, verejnoprávne korporácie a všetky iné združenia osôb;
d) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá je ako taká podrobená daniam zo svojich príjmov alebo zo svojho majetku v štáte, v ktorom má sídlo;
e) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;
f) výraz „príslušníci“ označuje:
- všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,
- všetky právnické osoby, osobné spoločnosti a združenia ustanovené podľa zákonov niektorého zmluvného štátu;
g) „medzinárodnou dopravou“ sa rozumie každá doprava uskutočnená loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého sídlo skutočného vedenia je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo nevyužívajú medzi miestami umiestnenými v druhom zmluvnom štáte;
h) výraz „príslušný úrad“ označuje:
- v prípade Belgicka ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu a
- v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.
2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom zmysel, ktorý mu je určený právnymi predpismi uvedeného štátu, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.
Článok 4
Daňový domicil
1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje v zmysle tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorej príjem alebo majetok je podrobený dani v tomto štáte z dôvodu jej bydliska, stáleho pobytu, sídla vedenia alebo každého iného kritéria obdobnej povahy.
2. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, rozhodne sa prípad podľa týchto pravidiel:
a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov).
b) Ak sa nemôže určiť zmluvný štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.
c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.
d) Ak táto osoba je štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov rozhodnú otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak iná osoba než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo jej skutočného vedenia.
Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje v zmysle tejto Zmluvy trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:
a) sídlo vedenia,
b) závod,
c) kanceláriu,
d) továreň,
e) dielňu,
f) baňu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje,
g) stavenisko alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako 24 mesiacov.
3. Za stálu prevádzkáreň sa nepovažuje:
a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávky tovaru patriaceho podniku,
b) tovar patriaci podniku uskladnený iba ako zásoba za účelom výstavy alebo dodania,
c) tovar patriaci podniku uskladnený iba za účelom spracovania iným podnikom,
d) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
e) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.
4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu - iná ako zástupca majúci nezávislé postavenie, o ktorom sa hovorí v odseku 5 - sa považuje za stálu prevádzkáreň podniku v prvom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.
5. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného zmluvného štátu sa v druhom zmluvnom štáte nepovažuje holá skutočnosť, že tam podnik vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo každého iného prostredníka majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ tieto osoby konajú v riadnom rámci svojej činnosti.
6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, kontroluje alebo je kontrolovaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo nie) nestačí sama osebe urobiť z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

KAPITOLA III

ZDANENIE PRÍJMOV

Článok 6

Príjmy z nehnuteľností

1. Príjmy plynúce z nehnuteľného majetku včítane príjmov z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva podliehajú zdaneniu v tom zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ sa definuje v zhode s právom toho zmluvného štátu, v ktorom sú nehnuteľnosti umiestnené. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo, mŕtvy a živý inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia občianskeho práva o vlastníctve pôdy, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné plnenia za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iného pôdneho bohatstva. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy plynúce z priameho hospodárenia alebo užívania, z nájmu alebo árendy, práve tak ako z každého iného spôsobu exploatácie nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú tak isto na príjmy plynúce z nehnuteľného majetku podniku i na príjmy z nehnuteľného majetku slúžiaceho výkonu slobodného povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, podliehajú zisky podniku zdaneniu v druhom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať uvedenej stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla

dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala totožné alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a obchodovala celkom nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených či už v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, žiadne ustanovenie odseku 2 nebráni tomu, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré majú byť zdanené, takým rozdelením, aké je obvyklé; prijatá metóda delenia však musí byť taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami určenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa vypočítajú na účely predchádzajúcich odsekov každý rok podľa tej istej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmu, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.
Článok 8
Námorná, vnútrozemská lodná a letecká doprava
1. Zisky plynúce z prevádzky lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Zisky plynúce z prevádzky členov používaných vo vnútrozemskej plavbe podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
3. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej dopravy alebo vnútrozemskej plavby je na palube lode alebo člna, považuje sa toto sídlo za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo tohto člna, alebo ak domovský prístav nie je v zmluvnom štáte, kde prevádzateľ lode alebo člna má bydlisko alebo sídlo.
4. Ustanovenie odseku 1 sa použije na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.
Článok 9
Združené podniky
a) Ak sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo financovaní podniku druhého zmluvného štátu alebo
b) ak sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo financovaní podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu
a ak sú v jednom aj druhom prípade oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch spojené prijatými alebo uloženými im podmienkami, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu byť do ziskov tohto podniku včlenené a následkom toho zdanené zisky, ktoré by bol bez týchto podmienok docielil jeden z podnikov, ale ktoré sa vzhľadom na tieto podmienky nemohli v skutočnosti dosiahnuť.
Článok 10
Dividendy
1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa zákonov tohto štátu. Ak však osoba, ktorá dividendy poberá, je ich skutočným príjemcom, takto určená daň nemôže prekročiť 15 % hrubej sumy uvedených dividend.
Ustanovenie tohto odseku sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, ktoré slúžia na vyplácanie dividend.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy plynúce z akcií, požitkových listov, kuksov, zakladateľských podielov alebo iných podielov na zisku s výnimkou pohľadávok, práve tak ako príjmy z iných spoločenských účastí, ktoré sú postavené na roveň príjmom z akcií daňovými predpismi štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy. Tento výraz označuje tak isto príjmy - i keď sa vyplácajú vo forme úrokov - podliehajúce zdaneniu ako príjmy z kapitálu vloženého spoločníkmi do spoločností, ktoré majú sídlo v Belgicku a ktoré nie sú účastinnými spoločnosťami.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú vtedy, keď príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej, a keď je s nimi v skutočnosti spojená účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú. V tomto prípade podliehajú dividendy zdaneniu v tomto druhom štáte podľa jeho právnych predpisov.
5. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát vybrať žiadnu daň z dividend vyplácaných spoločnosťou mimo územia tohto druhého štátu, pokiaľ sa tieto dividendy nevyplácajú osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte alebo pokiaľ účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, nie je v skutočnosti spojená so stálou prevádzkárňou alebo so stálou základňou, ktoré sú umiestnené v tomto druhom štáte, ani vybrať žiadnu daň z nerozdelených ziskov spoločnosti z titulu zdanenia nerozdelených ziskov, ani keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmu, ktoré pochádzajú z tohto druhého štátu.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.
2. Také úroky sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Ak však osoba, ktorá úroky poberá, je ich skutočným príjemcom, daň takto určená nemôže prekročiť 10 % ich sumy.
3. Nehľadiac na ustanovenie odseku 2 podliehajú ďalej uvedené úroky zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má príjemca bydlisko alebo sídlo:
a) úroky z obchodných pohľadávok - včítane tých, ktoré majú formu zmenkových pohľadávok - vyplývajúce zo splácania tovaru, výrobkov alebo služieb dodaných na úver podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;
b) úroky z bežných účtov alebo z pôžičiek - s výnimkou cenných papierov na doručiteľa - medzi bankovými podnikmi oboch zmluvných štátov;
c) úroky z peňažných vkladov, s výnimkou cenných papierov na doručiteľa, uložených osobami majúcimi bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte v bankových podnikoch druhého zmluvného štátu včítane verejných úverných ústavov.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akejkoľvek povahy zaistených i nezaistených hypotekárnou zárukou alebo klauzulou o účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z verejných dlhopisov a obligácií včítane prémií a lósov spojených s týmito cennými papiermi, práve tak ako všetky iné výťažky postavené na roveň príjmom z pôžičiek alebo rovnakým spôsobom posudzované daňovými predpismi štátu, odkiaľ tieto príjmy plynú. Výraz „úroky“ však nezahŕňa v zmysle tohto článku penále za oneskorené platenie ani úroky, ktoré sa posudzujú ako dividendy v zmysle článku 10 odseku 3.
5. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, odkiaľ úroky plynú, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka poskytujúca úroky je s nimi skutočne spojená. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v určitom zmluvnom štáte, ak je dlžníkom tento štát sám, jeho nižší správny útvar, územná korporácia alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však dlžník úrokov, či už má, alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, pre ktorú bola dojednaná pôžička poskytujúca úrok a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto úroky, predpokladá sa, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.
7. Ak suma platených úrokov, posudzovaná so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi dlžníkom a veriteľom alebo ktoré jeden i druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dojednal dlžník s veriteľom, keby nebolo podobných vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť úrokov, ktorá ju presahuje, zostáva v tomto prípade podrobená dani podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu len v tomto druhom štáte, ak táto osoba je ich skutočným príjemcom.
2. Nehľadiac na ustanovenie odseku 1 môžu sa licenčné poplatky uvedené v odseku 3 b) zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Takto určená daň však nemôže presiahnuť 5 % z hrubej sumy licenčných poplatkov, ak osoba, ktorá licenčné poplatky poberá, je ich skutočným príjemcom.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje:
a) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za privolenie na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických a televíznych filmov;
b) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za privolenie na použitie patentu, ochrannej alebo obchodnej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného návodu alebo výrobného postupu, ako aj za použitie alebo za privolenie na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, pokiaľ nie je nehnuteľným majetkom, o ktorom sa hovorí v článku 6, a za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, buď priemyselnú, alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo slobodné povolanie pomocou stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak dlžníkom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, územná korporácia alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však dlžník licenčných poplatkov, nech už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, pre ktorú bola dojednaná zmluva, na základe ktorej sa licenčné poplatky platia, a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.
6. Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi dlžníkom a veriteľom alebo ktoré jeden i druhý udržiavajú s tretími osobami, normálnu odplatu, ktorú by bol dojednal dlžník s veriteľom, keby nebolo podobných vzťahov, použijú sa ustanovenia odsekov 1 a 2 len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostáva v tomto prípade podrobená dani podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a podľa iných ustanovení tejto Zmluvy.

Článok 13

Kapitálové zisky

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorého definícia je uvedená v článku 6 odseku 2, podliehajú zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo zo scudzenia základného hnuteľného majetku stálej základne, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte za účelom výkonu slobodného povolania, včítane takých ziskov z úhrnného scudzenia tejto stálej prevádzkárne (samotnej alebo s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte.
Ale zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave a hnuteľného majetku určeného na prevádzku takých lodí alebo lietadiel sa zdania len v zmluvnom štáte, v ktorom tento majetok podlieha zdaneniu podľa článku 22 odseku 3.
3. Zisky zo scudzenia všetkých iných majetkových hodnôt včítane účasti v účastinnej spoločnosti, pokiaľ nie sú súčasťou aktív stálej prevádzkárne, o ktorej sa hovorí v odseku 2, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14

Slobodné povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ledaže táto osoba má pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak disponuje takou základňou, podliehajú tieto príjmy

zdaneniu v druhom štáte, ale len v rozsahu, v akom ich možno pričítať činnostiam vykonávaným prostredníctvom uvedenej stálej základne.
2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, advokátov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.
Článok 15
Závislé zamestnania
1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodov plateného zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, podliehajú odmeny prijaté z tohto titulu zdaneniu v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z titulu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom štáte, ak:
a) príjemca sa zdrží v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré spolu neprekročia 183 dní v kalendárnom roku;
b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte;
c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte.
3. Odmeny z titulu plateného zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave alebo na palube člna používaného vo vnútrozemskej plavbe sa posudzujú ako odmeny vzťahujúce sa na činnosť vykonávanú v zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo skutočného vedenia podniku, a podliehajú zdaneniu v tomto štáte.
Článok 16
Tantiémy
1. Tantiémy, náhrady za účasť v správnych orgánoch a iné podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, podliehajú zdaneniu v tomto druhom štáte. Rovnako sa posudzujú odmeny komanditistov v komanditnej spoločnosti na účastiny, ktorá má sídlo v Belgicku.
2. Normálne odmeny, ktoré osoby uvedené v odseku 1 poberajú v inom postavení, podliehajú zdaneniu podľa prípadu, o ktorý ide, za podmienok určených buď v článku 14, alebo v článku 15 odseku 1 tejto Zmluvy.
Článok 17
Umelci a športovci
1. Príjmy, ktoré verejne vystupujúci profesionáli, ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci, práve tak ako športovci poberajú za svoju osobnú činnosť v tejto oblasti, podliehajú bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy, ktoré v jednom zmluvnom štáte poberajú osoby uvedené v odseku 1, ako členovia personálu organizácií druhého zmluvného štátu, ktoré nesledujú zárobkové ciele.
3. Ak sa príjem z činností vykonávaných osobne verejne vystupujúcimi umelcami alebo športovcami vypláca inej osobe než umelcovi alebo športovcovi, môže byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdanený v zmluvnom štáte, v ktorom sa vykonávajú činnosti umelca alebo športovca.
Článok 18
Penzie
1. Penzie alebo iné podobné platy poukazované z dôvodu skoršieho zamestnania osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, podliehajú s výhradou ustanovenia článku 19 odseku 1 zdaneniu len v tomto štáte.
2. Penzie a iné dávky - pravidelné i nepravidelné, poukazované na základe sociálneho zákonodarstva niektorého zmluvného štátu týmto štátom, niektorým jeho nižším správnym útvarom alebo niektorou jeho územnou korporáciou alebo právnickou osobou verejného práva tohto štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
Článok 19
Verejné funkcie

1. Platy včítane penzií vyplácané jedným zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo niektorou jeho územnou korporáciou buď priamo, alebo prostredníctvom fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe z dôvodov služieb preukázaných tomuto štátu, tomuto nižšiemu správnemu útvaru alebo tejto územnej korporácii pri výkone funkcií verejného charakteru podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
Toto ustanovenie sa však nepoužije, ak príjemca týchto platov je štátnym občanom druhého zmluvného štátu a nie je súčasne štátnym občanom prvého štátu.
2. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na platy a penzie poukazované z dôvodov služieb preukázaných v rámci priemyselnej alebo obchodnej činnosti vykonávanej jedným zo zmluvných štátov, niektorým jeho nižším správnym útvarom alebo územnou korporáciou.
Článok 20
Profesori a študujúci
1. Akékoľvek odmeny profesorov a iných členov vyučujúceho personálu majúcich bydlisko v jednom zmluvnom štáte, ktorí sa dočasne zdržiavajú v druhom zmluvnom štáte, aby tam vyučovali alebo pracovali na vedeckých výskumoch po čas nepresahujúci dva roky na univerzite alebo na inom úradne uznanom vzdelávacom ústave, podliehajú zdaneniu len v prvom štáte.
2. Fyzická osoba, ktorá bezprostredne pred svojím odchodom do jedného zmluvného štátu má bydlisko v druhom zmluvnom štáte a ktorá sa dočasne zdržiava v prvom zmluvnom štáte len ako študujúci na univerzite alebo na inom úradne uznanom vzdelávacom ústave tohto prvého štátu alebo ako stážista, je v prvom štáte oslobodená od dane zo všetkých súm, ktoré dostane z prameňov umiestnených mimo tohto prvého štátu na úhradu svojich nákladov na pobyt, štúdium alebo prax.
Článok 21
Iné príjmy
Časti príjmov osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, ktoré nie sú výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
KAPITOLA IV
ZDANENIE MAJETKU
Článok 22
Majetok
1. Majetok pozostávajúci z nehnuteľného majetku, tak ako je definovaný v článku 6 ods. 2, podlieha zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
2. Majetok pozostávajúci z hnuteľného majetku, ktorý je súčasťou aktív stálej prevádzkárne podniku, alebo z hnuteľného majetku, ktorý tvorí stálu základňu slúžiacu na výkon slobodného povolania, podlieha zdaneniu v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnená stála prevádzkáreň alebo stála základňa.
3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a člny používané vo vnútrozemskej plavbe, práve tak ako hnuteľnosti určené na ich prevádzku podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, včítane účasti v účastinnej spoločnosti, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
KAPITOLA V
Ustanovenia na vylúčenie dvojakého zdanenia
Článok 23
Dvojaké zdanenie sa vylúči týmto spôsobom:
A. V Belgicku:
a) Ak osoba, ktorá má v Belgicku bydlisko alebo sídlo, poberá príjmy, ktoré nie sú uvedené pod bodmi b) a c), alebo vlastní časti majetku, ktoré podliehajú zdaneniu v Československu podľa ustanovení tejto Zmluvy, oslobodí Belgicko od dane tieto príjmy alebo tieto časti majetku. Pri výpočte sumy svojich daní z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže však Belgicko použiť rovnakú sadzbu, akoby príjmy alebo časti majetku, o ktoré ide, neboli oslobodené.
b) Pokiaľ ide o dividendy, ktoré podliehajú zdaneniu podľa článku 10 ods. 2 a nie sú oslobodené od belgickej dane podľa ustanovenia bodu c), o úroky, ktoré podliehajú zdaneniu podľa článku 11 ods. 2 alebo 7, a o licenčné poplatky, ktoré podliehajú zdaneniu podľa článku 12 ods. 2 alebo 6, započíta sa cudzia daň paušálnou sumou určenou belgickými predpismi na belgickú daň pripadajúcu na tieto príjmy za podmienok a s použitím sadzby, ktoré určujú uvedené predpisy.
c) Ak spoločnosť majúca sídlo v Belgicku vlastní účastiny alebo účasti v účastinnej spoločnosti, ktorá má sídlo v Československu a ktorá je v tomto štáte podrobená dani alebo odvodu zo zisku, oslobodia sa dividendy, ktoré jej vypláca táto naposledy uvedená spoločnosť a ktoré podliehajú

zdaneniu v Československu podľa článku 10 ods. 2, od dane spoločnosti v Belgicku v takom rozsahu, v akom by toto oslobodenie bolo povolené, keby obe spoločnosti mali sídlo v Belgicku.
d) Ak sa straty, ktoré utrpel belgický podnik v stálej prevádzkárni umiestnenej v Československu, skutočne odčítali v zhode s belgickými predpismi od ziskov tohto podniku na účely jeho zdanenia v Belgicku, neaplikuje sa v Belgicku oslobodenie uvedené v bode a) na zisky z iných daňových období, ktoré sa pričítajú tejto prevádzkárni, pokiaľ tieto zisky neboli tiež zdanené v Československu v dôsledku ich kompenzácie s uvedenými stratami.
B. V Československu:
a) Iné príjmy než tie, ktoré sú uvedené pod písmenom b), sú oslobodené od československých daní vypočítaných v článku 2 ods. 3 B, ak tieto príjmy podliehajú zdaneniu v Belgicku podľa tejto Zmluvy.
b) Pokiaľ ide o príjmy, ktoré boli zdanené belgickou daňou podľa článku 10 ods. 2, článku 11 ods. 2 alebo 7, článku 12 ods. 2 alebo 6 a podľa článkov 16 a 17, prizná Československo osobám majúcim bydlisko alebo sídlo v Československu dobropis na daň zodpovedajúcu dani vybranej v Belgicku. Tento dobropis na daň, ktorý nemôže prekročiť sumu dane vybranú z príjmu, o ktorý ide, sa započíta na československé dane vymenované v článku 2 ods. 3 B, do základu ktorých sú uvedené príjmy zahrnuté.
c) Československá daň môže byť vypočítaná bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia bodov a) a b) z príjmu podliehajúceho zdaneniu v Československu podľa tejto Zmluvy sadzbou zodpovedajúcou celkovej sume príjmu podrobeného zdaneniu podľa československých predpisov.
KAPITOLA VI
OSOBITNÉ USTANOVENIA
Článok 24
Zákaz diskriminácie
1. Príslušníci jedného zmluvného štátu, či už majú alebo nemajú bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, nie sú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo väčšie ako tie, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii.
2. Osoby bez štátneho občianstva, ktoré majú bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, nie sú podrobené v jednom ani v druhom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo väčšie ako tie, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii.
3. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, sa nevykoná v tomto druhom štáte menej priaznivým spôsobom ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť.
Toto ustanovenie sa nemôže vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte osobné zrážky, zľavy a zníženie dane z dôvodov osobnej situácie alebo nákladov na rodinu, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.
4. S výnimkou prípadov, na ktoré sa aplikuje článok 9, článok 11 ods. 7 a článok 12 ods. 6, sú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, odpočítateľné pre určenie zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, akoby sa platili osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prvom štáte.
Práve tak dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte sú odpočítateľné pre určenie zdaniteľného majetku tohto podniku za rovnakých podmienok, akoby boli dlžny osobe majúcej v prvom štáte bydlisko alebo sídlo.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo má v držbe alebo kontroluje osoba alebo osoby majúce bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, nie sú podrobené v prvom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo väčšie ako tie, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobené iné podniky tej istej povahy tohto prvého štátu.
6. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nemôže vykladať tak, že nedovoľuje, aby Belgicko:
a) zdanilo sadzbou ustanovenou belgickými právnymi predpismi celkovú sumu ziskov belgickej stálej prevádzkárne patriacej spoločnosti, ktorá má sídlo v Československu, alebo združeniu, ktorého sídlo skutočného vedenia je v Československu, pokiaľ uvedená sadzba neprekročí najvyššiu sadzbu použiteľnú na celkovú sumu alebo na časť ziskov spoločností, ktorých sídlo je v Belgicku;

b) vybralo zrážkovú daň z dividend patriacich účasti, ktorá je skutočne spojená so stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou, ktorú má v Belgicku spoločnosť so sídlom v Československu alebo združenie majúce sídlo skutočného vedenia v Československu a ktorá podlieha zdaneniu ako právnická osoba v Belgicku.
7. Výraz „zdanenie“ označuje v tomto článku dane akejkoľvek povahy alebo názvu.
Článok 25
Riešenie prípadov dohodou
1. Ak sa osoba majúca bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte domnieva, že opatrenia urobené jedným zmluvným štátom alebo oboma štátmi majú alebo budú mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne zákonodarstvo týchto štátov predložiť príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo, písomnú a odôvodnenú žiadosť o revíziu tohto zdanenia. Aby táto žiadosť mohla byť prijatá, musí sa predložiť v lehote dvoch rokov odo dňa, v ktorom bolo prvý raz doručené opatrenie, ktoré má za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.
2. Príslušný úrad uvedený v odseku 1 sa bude snažiť, aby otázku upravil priateľskou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu s cieľom zamedziť zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou, ak sa mu bude zdať reklamácia oprávnenou a ak sám nebude môcť nájsť uspokojivé riešenie.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť priateľskou dohodou ťažkosti alebo odstrániť pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri aplikácii tejto Zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov sa dohodnú vo veci administratívnych opatrení potrebných na vykonávanie ustanovení tejto Zmluvy a najmä vo veci dôkazov, ktoré majú predložiť osoby majúce bydlisko alebo sídlo v niektorom z týchto štátov, aby v druhom štáte dosiahli oslobodenie alebo zníženie daní, ktoré táto Zmluva predvída.
Článok 26
Výmena informácií
1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, o ktorých hovorí táto Zmluva, v rozsahu, v akom sa zdanenie, ktoré predvídajú, spravuje touto Zmluvou.
Všetky takto vymenené informácie sa budú považovať za tajné a môžu sa oznámiť okrem daňovníka a jeho splnomocnenca len osobám alebo úradom povereným určením alebo vyberaním daní, o ktorých táto Zmluva hovorí, alebo preskúmaním námietok a opravných prostriedkov vzťahujúcich sa na ne, a súdom na účely trestného konania.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nemôžu v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú jednému zo zmluvných štátov povinnosť:
a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by boli v rozpore s vlastnými právnymi predpismi alebo so správnou praxou alebo s právnymi predpismi a správnou praxou druhého zmluvného štátu;
b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli dosiahnuť na základe vlastných právnych predpisov alebo v rámci vlastnej normálnej administratívnej praxe alebo v rámci právnych predpisov a normálnej administratívnej praxe druhého zmluvného štátu;
c) odovzdať informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné alebo živnostenské tajomstvo, obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.
Článok 27
Právna pomoc pri vymáhaní daní
Každý z oboch zmluvných štátov sa bude snažiť vymôcť, akoby šlo o jeho vlastné dane, každú daň, o ktorej sa hovorí v článku 2, ktorú vyrubil druhý zmluvný štát a ktorej vymoženie je nevyhnutné, aby prospech vyplývajúci z daňového oslobodenia alebo zo zníženia sadzby dane, ktoré priznal tento druhý štát na základe tejto Zmluvy, nezískali osoby, ktoré na ne nemajú právo.
Článok 28
Rozličné ustanovenia
1. Ustanovenia tejto Zmluvy neobmedzujú zdanenie spoločnosti, ktorá má sídlo v Belgicku, podľa belgických právnych predpisov v prípade spätnej kúpy vlastných účastín alebo podielov alebo pri rozdelení jej spoločenského majetku.
2. Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré požívajú členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov buď podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva, alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

3. Na účely tejto Zmluvy sa členovia diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu jedného zmluvného štátu, poverení v druhom zmluvnom štáte alebo v treťom štáte, ktorí sú štátnymi občanmi vysielajúceho štátu, považujú za osoby majúce bydlisko v tomto štáte, ak sú tam podrobení rovnakým povinnostiam vo veci daní z príjmu a z majetku ako občania majúci v tomto štáte bydlisko.
4. Táto Zmluva sa nepoužije na medzinárodné organizácie, ich orgány a ich funkcionárov ani na osoby, ktoré sú členmi diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu tretieho štátu, ak sa zdržiavajú na území jedného zmluvného štátu a nepovažujú sa vo veci daní z príjmu a z majetku za osoby majúce bydlisko v jednom alebo druhom zmluvnom štáte.
5. Príslušné úrady zmluvných štátov sa stýkajú priamo s cieľom aplikácie tejto Zmluvy.

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Bruseli čo najskôr.
2. Táto Zmluva nadobudne platnosť pätnástym dňom po výmene ratifikačných listín a bude sa aplikovať:
a) na dane vyberané zrážkou pri prameni z príjmov, ktoré boli pripísané v prospech alebo vyplatené po 31. decembri roka, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť;
b) na ostatné dane vyrubené z príjmov za daňové obdobia, ktoré sa budú končiť začínajúc 31. decembrom toho istého roka;
c) na dane z majetku vyrubené z majetkových hodnôt existujúcich 1. januára každého roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť.

Článok 30

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti bez obmedzenia času trvania. Každý zmluvný štát bude však môcť Zmluvu vypovedať písomným oznámením zaslaným diplomatickou cestou druhému zmluvnému štátu do 30. júna včítane každého kalendárneho roka, začínajúc piatym rokom po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť. V prípade výpovede pred 1. júlom takého roka sa Zmluva použije naposledy:
a) na dane vyberané zrážkou pri prameni z príjmov, ktoré boli pripísané v prospech alebo vyplatené najneskoršie 31. decembra roka, v ktorom bola Zmluva vypovedaná;
b) na ostatné dane vyrubené z príjmov za daňové obdobia, ktoré sa budú končiť najneskoršie 31. decembra toho istého roka;
c) na dane z majetku vyrubené z majetkových hodnôt existujúcich 1. januára toho istého roka.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch štátov podpísali túto Zmluvu a pripojili na ňu svoje pečate.
Dané v Prahe 19. júna 1975 vo dvoch vyhotoveniach vo francúzskom jazyku.

Za

Československú socialistickú republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za

Belgické kráľovstvo:

R. Van Elslande v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.